

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 august 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Petru Ursache

Judecători: Ghenadie Nicolaev, Petru Moraru

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Gheorghe Nicolaescu în numele inculpatului Samțov Nichita, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2015, în cauza penală în privința lui

***Samțov Nichita Serghei**, născut la 17 august 1990, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Independenței nr. 44, ap. 45.*

Termenul de examinare al cauzei:

1. 28.01.2014 -06.10.2014 (prima instanță);

2. 06.11.2014 – 21.01.2015 (instanța de apel);

3. 15.07.2015 – 12.08.2015 (instanța de recurs)

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 06 octombrie 2014, ***Samțov Nichita Serghei*** a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. c), d), f) Cod penal, la 8 (opt) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Samțov Nichita, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, la 02 decembrie 2013, în jurul orei 16:00, aflîndu-se în or. Chișinău, bd. Negruzzi, 4, fiind mascat cu cagulă pe cap, a pătruns în automobilul de model Nissan Micra cu n/î KAH 675, unde se afla cet. Ambroci Elena și, amenințînd-o cu un pistol-jucărie, pe care partea vătămată a perceput-o ca o armă reală, i-a sustras în mod deschis bunuri în sumă totală de 1350 lei, cauzînd părții vătămate Ambroci Elena daune în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocat în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunile inculpatului să fie recalificate în baza art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal.

În motivarea cerințelor sale apelantul a indicat următoarele:

- la materialele cauzei nu există nici o probă care ar demonstra amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate;

- declarațiile părții vătămate despre prezența la inculpat a unei arme de foc urmau a fi apreciate critic din motiv că, reieșind din circumstanțele cauzei, prima nu putea vedea ce are în mîină inculpatul la momentul atacului;

- declarațiile soțului părții vătămate nu puteau reflecta starea de fapt a lucrurilor, deoarece descriau circumstanțele cunoscute de către acesta din spusele părții vătămate. La fel, nu s-a apreciat faptul că acestea au fost contradictorii în partea ce se referă la

descrierea obiectului vestimentar pe care îl avea inculpatul îmbrăcat în cap la momentul comiterii faptei;

- întemeierea soluției de condamnare pe așa probe precum procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii și informația 902 nr. 15963, era nefondată;

- reținerea semnului calificativ „cauzarea de daune în proporții considerabile” nu a fost apreciată și reținută corect de către instanța de fond.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2015, care a fost pronunțată integral la 17 februarie 2015, a fost admis apelul declarat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

- **Samțov Nichita Serghei** a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, la 8 (opt) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a indicat că după o nouă apreciere a probelor din dosar, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar a tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, s-a constatat că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, cu amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei agresate, de o persoană mascată, prin pătrundere în încăpere.

Careva temei de a pune la îndoială veridicitatea probelor administrate instanța de apel nu a constatat, considerând că ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală, în ansamblu coroborau între ele și confirmau vinovăția inculpatului în comiterea faptei imputate.

Au fost respinse ca nefondate, argumentele apelantului precum că la materialele dosarului nu exista nici o probă care să demonstreze amenințarea de către inculpat cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, precum și cele privind contradicțiile dintre declarațiile părții vătămate și cele ale martorului Moldovanu Dumitru, deoarece nu au fost constatate temeiuri de a nu crede declarațiilor părții vătămate date în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, ele fiind apreciate ca veridice, fiind în corespundere cu circumstanțele cauzei, coroborând cu celelalte probe, cercetate în cadrul ședinței de judecată.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic declarațiile părții vătămate Ambroci Elena date în cadrul urmăririi penale, potrivit cărora, dauna cauzată ei era considerabilă, deoarece din conținutul acestora, date în cadrul ședinței de judecată, nu și-a găsit confirmare referirea la cauzarea daunei în proporții considerabile. Astfel, din fapta incriminată inculpatului a fost exclus semnul calificativ prevăzut de art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal.

La stabilirea pedepsei inculpatului instanța de apel, ținând cont de caracterul și pericolul social al infracțiunii, de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru o infracțiune similară, de faptul că ultimul nu era angajat în câmpul muncii, de rolul activ al acestuia la comiterea infracțiunii, a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului era posibilă prin aplicarea unei pedepse privative de libertate sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocat în numele inculpatului care a fost depus (prin poștă) la 18 martie 2015 și care, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, a solicitat

casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatului să fie recalificate în baza art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal și să-i fie stabilită pedeapsa cu aplicarea art. art. 79 și 90 Cod penal.

În motivarea cerințelor sale avocatul indică următoarele:

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită deoarece la materialele cauzei nu exista nici o probă care ar demonstra amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, în acest sens neîntemeiat fiind puse la bază doar declarațiile părții vătămate;

- instanța de apel a concluzionat că declarațiile părții vătămate în susținerea vinovăției inculpatului coroborau cu alte probe administrate în cauză, însă aceasta a omis să indice concret acele probe;

- declarațiile părții vătămate despre prezența la inculpat a unei arme de foc, urmau a fi apreciate critic din motiv că, reieșind din circumstanțele cauzei, prima nu putea vedea ce are în mână inculpatul la momentul atacului;

- declarațiile soțului părții vătămate nu puteau reflecta starea de fapt a lucrurilor, deoarece descriau circumstanțele cunoscute de către acesta din spusele părții vătămate. La fel, nu s-a apreciat faptul că acestea au fost contradictorii în partea ce se referă la descrierea obiectului vestimentar pe care îl avea inculpatul îmbrăcat în cap la momentul comiterii faptei;

- întemeierea soluției de condamnare pe așa probe precum procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii și informația 902 nr. 15963, era nefondată;

- instanțele de fond și apel au omis să constate în acțiunile inculpatului circumstanțele atenuante, precum și lipsa cărorva pretenții de la partea vătămată, fapt ce permite stabilirea unei pedepse cu aplicarea art. art. 79 și 90 Cod penal;

6.1. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror, care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea recursului, din motiv că recurentul solicită reaprecierea probelor, temei care nu este prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală și de către partea vătămată, care se pronunță pentru menținerea soluțiilor adoptate de către instanțele de fond și apel.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Astfel, Colegiul penal menționează că instanța de apel a încadrat juridic corect fapta comisă de inculpat, odată ce prin probele administrate în cadrul cercetărilor judecătorești s-a demonstrat vina inculpatului în fapta incriminată. Probele în cauză sunt expres indicate în conținutul hotărârilor judecătorești și anume: declarațiile părții vătămate, a martorului Moldovanu Dumitru și ale inculpatului; procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea infracțiunii din 02.12.2013 și informația 902 nr. 15963 din 02.12.2013, prin care se confirmă faptul adresării părții vătămate la poliție în legătură cu comiterea asupra acesteia a unui atac tâlhăresc; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 02.12.2013 prin care a fost cercetat locul comiterii infracțiunii (a/m părții vătămate) în care a fost comisă fapta; procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 13.12.2013, prin care partea vătămată l-a recunoscut pe inculpat ca fiind persoana care a atacat-o în circumstanțele descrise supra în pct. 2 al prezentei decizii; procesul-verbal de examinare a obiectului și ordonanța de recunoaștere a obiectului ca corp delict, prin

care au fost supuse examinării obiectele uitate de inculpat în a/m părții vătămate; procesele-verbale de ridicare din 03.12.2013 și 06.12.2013 și procesele-verbale de examinare a înregistrărilor video de la locul unde inculpatul a încercat să extragă bani de pe cartela sustrasă de la partea vătămată; raport de expertiză nr. 8153/8154 din 24.12.2013 prin care au fost examinate fragmentele de plastic, sticlă și ață, ridicate în cadrul cercetării la fața locului în a/m părții vătămate, prin care s-a constatat că acestea sunt obiecte cu care s-a confecționat artizanal un mulaj al unui dispozitiv exploziv improvizat; procesul-verbal de percheziție, petrecută în domiciliul unde locuia inculpatul și în cadrul căreia au fost depistate și ridicate cușma și pistolul de jucărie cu care s-a folosit inculpatul în cadrul atacului tâlhăresc; raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 894a-2013 din 24.12.2013, potrivit căreia inculpatul, la momentul comiterii faptei incriminate era responsabil.

Anume **cumulul** acestor probe a demonstrat comiterea faptei incriminate inculpatului și nu careva din ele luate separat, precum tinde să demonstreze recurentul.

La fel, Colegiul penal menționează că dacă vinovatul conștient amenința cu o imitație de armă (machet de revolver, ori pumnal ș.a.), neavînd intenția de a le folosi la cauzarea vătămarilor periculoase pentru viață și sănătate, acțiunile se vor califica (în cazul lipsei altor agravante), conform tuturor circumstanțelor cauzei, **ca tâlhărie** în baza art. 188 alin. (1), ori ca jaf, dacă victima înțelegea că este amenințată cu o armă neîncărcată ori cu o imitație de armă.

În aceste circumstanțe, reieșind din faptul că din declarațiile părții vătămate rezulta că aceasta a perceput ca fiind reală amenințarea inculpatului de aplicare a armei, precum și reieșind din faptul că inculpatul se afla în spatele părții vătămate, care nu putea obiectiv să perceapă calitatea armei cu care era amenințată, rezultă că aceasta nu avea posibilitatea să înțeleagă că arma era o imitație, considerînd-o reală.

Cu referire la critica declarațiilor martorului Moldovanu D., Colegiul penal apreciază că instanța de apel corect a considerat-o neîntemeiată, deoarece circumstanțele descrise în acestea erau cunoscute din declarațiile părții vătămate, care, după cum s-a constatat, erau veridice și coroborau cu celelalte probe administrate.

Colegiul penal constată și netemeinicia criticilor aduse în latura individualizării pedepsei stabilite inculpatului, odată ce sancțiunea art. 188 alin. (2) Cod penal, prevede pedeapsa închisorii pe un termen de la 8 la 10 ani, acestuia fiindu-i stabilită pedeapsa minimă prevăzută de acest articol, constatîndu-se în așa mod că la individualizarea pedepsei inculpatului au fost luate în considerație inclusiv și circumstanțele descrise în recursul ordinar declarat.

Întemeindu-se pe argumentele expuse supra, Colegiul penal consideră că hotărîrea instanței de apel nu este afectată de erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, fiind necesară dispunerea inadmisibilității recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Gheorghe Nicolaescu în numele inculpatului Samțov Nichita, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2015, în cauza penală în privința lui ***Samțov Nichita***

Serghei, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 august 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru